

T
R
I
L
L
E

Hele balladen

7 CD BOX

HEJ SØSTER

1. HEJ SØSTER

Hej, søster,
kan du ikke se komikken,
så står vi her igen
med fletningerne langt nede i postkassen
hej, søster,
det er ligesom bukseelastikken har fået et knæk
og sikkerhedsnålen er sørme blevet væk

så gik det kærlighedens år
hvad er det så vi har lært
hvad er det nu vi forstår
vi bliver bare bedre til at slikke vores sår
og dagene mørkner nu
de si'r at vinteren bliver hård i år
Mange flasker
har vi slæbt helt hjem fra Irma
i kærlighedens navn –
og gud skal vide, de gjorde gavn
tunge tasker
var vi ene om at bære
med små usle panter på lykken vi fandt

så gik det kærlighedens år..

Yndigt var det
at få krøllet nogle lagner og glatte dem ud
og mærke natten på sin hud
det' bar' det med at klar' det
med mindre søvn end nogen aner
når morgendagen kræver sit
og det ser ud som om ungen har det lidt skidt

så gik det kærlighedens år...

Hva' er den af,
skal vi høre de andre sige
hun kan da vist alli'vel ikke holde på en mand
så ud på den gamle arena
dukke op til mange fester
med dig selv om halsen, bevise at du sagtens kan

så gik det kærlighedens år...

Tænk på søster,
når vi lænet mod hinanden
var kravlet så langt, at vi ku' smile igen
sådan én der trøster én der selv har været ude ved
randen

og grædt det samme snot
uden dig var det aldrig gået godt

så gik det kærlighedens år....

Men hva' så søster,
når vi mærker under huden
at natten den er klam og kold
og lagnet mangler selv den mindste fold
tror du så søster at vi ta'r den en gang til og forfra
i håbet om at klare den
uden at ende med at synge igen

så gik det kærlighedens år
hvad er det så vi har lært
hvad er det nu vi forstår
vi bliver stadig bedre til at slikke vores sår
og dagene mørkner nu
de si'r at vinteren bliver hård i år

2. KOM OG LØFT MIG OP

Kom og løft mig op løft mig op til jeg føler at jeg
svæver
og lad mig hænge som et spædbarn der
kom og løft mig op løft mig op til jeg føler ingen
kræver
at jeg skal gentage andres flokkeligheder
hvis nu jeg lover
at det skal nok gå over
det er kun en overgang
men lige nu kan jeg ikke mere ha' det i mig
så kom og løft mig op løft mig op til jeg føler at jeg
svæver
og lad mig hænge som et spædbarn der

kom og vær hos mig vær hos mig når mine onde
drømme
frit blomstrer videre i mit vågne liv
kom og vær hos mig vær hos mig når mine øjne de
er ømme
af at se på vold der svulmer op og bliver massiv
så skal du sige
du må aldrig fortie
at dem der avler vold
snart selv skal få lov at mærke pisker
så kom og vær hos mig vær hos mig når mine onde
drømme
frit blomstrer videre i mit vågne liv

kom og kald mig kom kom og kald mig en masse
navne
så jeg kan mærke at jeg hører til
kom og kald mig kom kom og kald mig en masse
navne
hvad skal jeg bruge navnløsheden til
frihed si'r de
og frihed det er det
hva skal jeg bruge den til
det er frihed til at være helt alene
kom og kald mig kom kom og kald mig en masse
navne
så jeg kan mærke at jeg hører til

kom og læg mig ned læg mig ned i min seng og put
mig
og bliv så siddende og hør på min gråd
kom og læg mig ned læg mig ned i min seng og put
mig
så jeg kan mærke vi er i samme båd
når vi ikke tror på troen
når vi ikke håber håbet
vi ved så god besked
men ind imellem bliver vi osse svage
kom og læg mig ned læg mig ned i min seng og put
mig
og bliv så siddende og hør på min gråd

3. DER HVOR LYSET FINDES

Mørket det er gammelt
natten halvt forbi
søvnen nægter helt
at komme til mig

Uden for mit vindue
raver tåberne forbi
biler kaster lys
på mine vægge

Ventende på søvnen
ser jeg billeder af mig selv
fastklemt i en skakt
hvor lyset svinder

Og der hvor lyset findes
ser jeg vores barn
lege fint og sirligt
midt på vejen

Og fra den anden side
nærmer sig en bil
og jeg ved bestemt
hun ikke ser den

Mens lyset helt forsvinder
og lydene dør ud
ser jeg os gå hånd i hånd
mod solen

Men det er kun en drøm, du
for du er ikke her
men barnet sover trygt
ved siden af mig.

4. MIN LILLE SOL

bussen spytter hende ud i vores by
skoletasken er så fin og lidt for ny
mellem store stygge biler
går min lille sol og smiler
jeg har et lille anker
jeg har et lille timeglas
jeg har en lille sol
der stråler

vejen hjem er som en rejse fuld af mål
der skal ses på ost og torsk og døde ål
der er rækker af butikker
hun er en trofast lille kikker
jeg har et lille anker
jeg har et lille timeglas
jeg har en lille sol
der stråler

når hun så er sluppet uskadt ud af byens kløer
står hun plud'sli' der og kimer på min dør
hun har tabt to mælketænder
gemmer dem et sted som ingen kender
jeg har et lille anker
jeg har et lille timeglas
jeg har en lille sol
der stråler

kom min egen sol og varm mig indeni
lille kraftværk fuld af gratis energi
jeg har bagt dig i min mave
tænk en gang at man kan lave
sit eget lille anker
sit eget lille timeglas
sin egen lille sol
der stråler

5. MORS LANGE CYKELTUR

mors lange cykeltur
fra arbejdet og hjem
fandt gerne sted
mellem fire og halvfem
det er som fik den aldrig ende

jeg kan se dig komme kørende
om og om igen
du er en langsom skygge
med ryggen mod solen
som i en film der stadig starter forfra

og du laved sådan et særligt lille hop
når du stod af
ja, du hopper vel af cyklen
på samme måde i dag
men jeg blev så glad for så var du jo hjemme

og en gang imellem havde jeg
osse gjort lidt rent
du ku vel dårligt se det
men du sagde, det var så pænt
og du drak min tynde, tynde kaffe

og så efter kaffen
sku du ind og ha et hvil
var så hundetræt
havde svært til smil
og imens sku jeg så gå i byen

og først nu så aner jeg
din store ensomhed
uden andre kvinder
uden nogen at snakke med
og dine børn måtte ikke mærke sorgen

og det lille gravsted
sku der osse passes på
det var vel bare der
at tiden ku gå lidt i stå
og kirkegården lå jo osse lige om hjørnet

og der var vist mange andre kvinder
lissom dig
der aldrig skreg på hjælp
ikke skulle blotte sig
ensomhed det var noget man bare sku ku klare

og så er det jeg vil ha
at du skal tro mig når jeg si'r
vi ikke er så stolte mer
ka ta den hjælp som andre piger gi'r
det er fint når en der ved besked ta'r dig ved hånden

tænk på jer i går
der sad alene dør om dør
tænk på os i dag
vi er jo stærke som aldrig før
tænk så på hvad det kan blive til i morgen!!!

6. SANG EN SEN EFTERMIDDAG

kom så står vi op
kom så står vi op
det er næsten aften nu
vi må se at stå op
dagen er forbi
folk er ved at få fri
og de lukker butikkerne
kan du så komme op
hør, hvordan de siver ned mod nørreport
stimevis af mennesker der aldrig bliver spurgt
om hvornår de vil stå op
så kom nu, stå nu op

vi skal ha noget øl
noget dejligt iskoldt øl
og husk nu at ta flasker med
når du henter det øl
hils så dem du ser
sig bare jeg ligger her
og havde svært ved at slippe dig
men vi skal ha noget øl
du har trøjen på på vrangen,
cigarmanden han ved godt besked
smækker bajerne på disken og måler dig ovenfra og
ned
og tænker, ta så det skide øl
skrub så op i seng til hende og drik det øl

og mens du er væk
bliver jeg plud'sli fuld af skræk
for det der skal komme snart
når jeg synes jeg må væk
husker på hvordan jeg skred
som på glatte skrænter hvor græsset gled
mig langsomt ud af hænderne
når jeg ville holde ved
og den lave himmel tvang mig gang på gang i knæ
ved du luften var så tung og tiden var så træg
det er det jeg tænker på mens du er væk
så bliv nu ikke for længe væk

kom så op igen
ja skynd dig op til mig igen
og træk så lige gardinet fra
før du lægger dig igen
spørg så om jeg vil
ha en bajer til
og sig jeg skal la vær med at ligge
med ryggen til
så kan jeg lugte byens luft som du lige vandred i
så kan jeg se en himmel med en blegrød stribe i
når jeg ser i dine øjne igen
så kom nu - kom igen

7. SANG SIDST PÅ VINTEREN

har du set at morgnerne er lyse nu for tiden
mon du ved at jeg har grædt lige siden
du sagde at du sku gå
hva var det du sku nå
der midt om natten

lygterne bliver slukket nu om lidt før det bliver
morgen
mon du ved at søvnen kun kan gemme lidt på sorgen
og ikke få den bort
søvnen er alt for kort
selv når natten er så lang

døren fik du lukket med et lille nænsomt smæk
så du dig tilbage da du først var kommet væk
stod du stille bare lidt
tog du langsommere skridt
der midt om natten

og så når lyset kommer vil jeg ikke ha det ind
hellere skrumpe bort og blive næsten døv og blind
og glemme jeg godt ved
hvorfor du sku af sted
der midt i natten

8. SANGEN OM BRIT

(tekst: Kedda Madsen)

jeg kan huske båndet jeg stod ved
på Tuborg i 69
jeg var fuldstændig udkørt og slatten
af arbejdets skærende pres

titusind flasker om dagen
jeg stod ved siden af Brit
hun var enlig og dranker og dejlig
hendes liv var et mareridt

vi stod der og sang nogle sange
hun lærte mig når hun blev fuld
om lykke og elskov og smerte
og senere faldt hun omkuld

og Lis ved min anden side
med fem børn og ingen fred
i de trætte lidt røde øjne
hun var enkelt og simpelt kørt ned

pauser med øller og smøger
gemme arbejdet bort
snakke lidt adspredt om strejke
på grund af en dårlig akkord

så tilbage igen ud til båndet
og det samme igen og igen
Lis med de trætte øjne
og Brit der sang om sin ven

Jeg holdt op lidt hen på sommeren
havde ferie og fri
mon Brit hun stadig synger
så smukt ved kolonne ti

9. TIL EKSPEDITRICEN I FRUGT OG GRØNT

jeg vil synge dig en sang,
du pige omme bag disken
synge dig en sang,
før du glider helt ned ad slisken
for det er, som om du står og vakler
det er så småt med mirakler
der omme bag disken.

men jeg er bange for dit helbred
og for dit stille liv
bange for dit helbred,
og din ryg blir alt for tidligt øm og stiv
du henter varerne ude på gaden
de skal jo stå og pynte facaden
men for dig er det noget så skidekoldt.

kartofler, kål og porrer
- en sjælden gang en selleri
kartofler, kål og porrer,
og chefen glør hver gang du går forbi
han sidder og lumrer i privaten
for at se, om du jokker i spinaten
og det gør du selvfølgelig tit.

du får grimme røde hænder
og sparer sammen til en ring
grimme røde hænder -
og kommer meget lidt omkring
men der om tirsdagen på engelskholdet
der er der én, der gør dig helt fjollet
hver gang han strejfer dit blik.

stille, stille aftner,
hvor glæden hænger i en tråd
stille, stille aftner,
og dagen er igen bare gået
du hænger tøjet pænt på stolen
strømperne oven på kjolen
og så kan du jo lisså godt gå i seng.

nu har jeg sunget dig en sang,
du pige omme bag disken
du sku' nu høre den engang,
måske bare som en stille hvisken
om at jeg gerne ville nå dig
jeg gerne ville få dig
til snart at råbe op og kræve dit eget liv

EN LILLE BUNKE KRUMMER

1. VI HAR SMIDT RETURBILLETEN VÆK

kender du dem
der frejdigt fortæller
at kvindernes kamp
den forstår de skam godt
men at det ligefrem sku være
klassekampen det gælder
– piger har da aldrig kunnet
skille skæg fra snot

så husk alligevel på at
du står der
og jeg står her
og vi blir fler og fler
der gir den gamle køreplan et knæk
vi har smidt returbilletten væk

kender du det
når alt hvad du samled
af kræfter og modstand
er væk på et sekund
og du ved at kampen var ulig
da fæstningen ramed
den hårde hud er for tynd
nu gør det helt forfærdelig ondt

så husk alligevel på at
du står her.....
kender du det
når maskinen til Tirstrup
har svært ved at lette
for tunge duftende mænd
som når du ser lige på dem
får små bange øjne
bag habitten ved de godt
at de ikke har så langt igen

for de har osse set at
du står her.....

kender du det
som et hak i en plade
ka du høre dig selv sige
de samme ting igen
og du blir led ved din stemme
dine ord blir så flade
ham du taler til han står sgu
og ser et helt andet sted hen

så husk alligevel på at
du står her.....

kender du dem
der frejdigt fortæller
at kvindernes kamp
den forstår de skam godt
men at det ligefrem sku være
klassekampen det gælder
– piger har da aldrig kunnet
skille skæg fra snot

så husk alligevel på at
du står der
og jeg står her
og vi blir fler og fler
der gir den gamle køreplan et knæk
vi har smidt returbilletten væk!

2. MIG OG RÆVEN

lissom to små børn der var forladt
krøb vi sammen denne ene nat
mørket holdt så blidt om os begge to
jeg husker godt du sagde
det føltes lissom dage
hvor der lå sne uden for

midt blandt mennesker ingen af os kendte til
drev vi vores sælsomt inderlige spil
længtes mod hinanden begge to
jeg vidste godt du vidste
du vidste jeg godt vidste
men det var svært at få det sagt

da jeg så tydeligt følte hvad der var i gang
sad jeg pludselig der og græd over en der sang
fordi du havde rørt min krop og sjæl
for hvert skridt mod hinanden
kom vi nærmere til randen
ku se at tiden var målt af i en lillebitte ske

på vejen hjem fra hvor vi skiltes brat igen
så jeg bort når nogen mødtes af en ven
og når nogen blev taget imod på en station
ved den tid din rejste endte
og du hørte stemmerne du kendte
tog jeg hjem og var alene med mig selv

det var næsten som en fælde jeg faldt i
en fælde jeg så tit var kommet hel og fin forbi
for jeg ved jo det gør ondt at sidde fast
mig gik det som ræven
det var synd for mig og ræven
der gik ud og glemte angsten en enkelt nat

3. STOREBÆLT

om det nu var mod Fyn eller Sjælland
det kan jeg ikke huske mer
de få der var sad artigt spredt rundt i salonen
mig og nogle mænd sådan hist og her
og undervejs sad vi og gloed på hinanden
man kan ikke la vær
når man sidder der

som på et tegn studerer alle spisekortet
det er nøjagtig magen til sidst
og alle tar en tung beslutning og bestiller
nøjagtig det samme som sidst
jeg kigger ud for dog at se på noget andet
og der er ænder på træk
højt over vandet

hen over himlen eksercerer de i blinde
mon de dog ved hvor de skal hen
hvad mon de egentlig ved om afstande og vinde
mon de ved det er jagtsæson igen
og de ser næsten ud som tåber som de tumler
vildt af sted
uden mål og med

de svinger rundt og jeg kan ikke mere se dem
der var vist en der førte an
der er vel en der tror at kende lidt til kursen
han knokler løs så godt han kan
for han er sikkert angst for ikke at ku klare
at være den
der ka klare alt

nu blir der spist ved alle borde i salonen
af de mænd der er vant til at klare alt
at sidde stille uden at skulle ta beslutning
for dem var det aldrig det der gjaldt
så de må rastløst sidde og hoppe lidt i stolen
og børste krummer
af deres tøj

det kan jeg jo ikke sidde og se på særlig længe
og da jeg kigger ud igen
så flyver der to tapre ænder helt alene
de er så små mod himmelen
og jeg gad vide om de er sidste del af flokken
eller nogen
der er brudt ud

måske er det de to der finder nye veje
og søger mål de selv har valgt
og hvis det smitter blir den store flok så lille
bag ham der helst vil klare alt
og når det så er blevet for sent ser han tilbage
og ser at flokken
den er væk

det er vel sværere at være få end mange
men de to er stolte, de er fri
og jeg ka tydeligt se, de begge to er hunner
nu da de flyver tæt forbi
og ikke for noget, men jeg syntes faktisk det var
dejligt
at se det syn –
mellem Sjælland og Fyn

4. SANG TIL VORE FORÆLDRE

hør i som går og er bange
i som kun vil os det godt
vi gjorde jer ondt mange gange
og troede i slugte det råt
for i stod stille og så på vi spyttede på jeres verden
og vores øjne var den gang for små til at se at i tog
del i smerten
hør i som går og er bange
i som kun vil os det godt

hør i som helst vil bevare
hele alt det som fik skår
hvad vil i ha vi skal svare
når i spør hvo'n det hele nu går
skal vi svare, vi ikke vil leve det liv i har levet
hvor i dukkede nakken og adlød hver gang det blev
krævet
kan i tåle at høre os svare
at det er den vej det nu går

hør i som ser jeres slægter
opløses gang efter gang
døtre og sønner der nægter
at synge de sange i sang
og jeres børnebørn ser i som spredt for en hel masse
vinde
og i hvisker at vi gør galt mens vi råber der er da nyt
land at finde
hør i som ser jeres slægter
opløses gang efter gang

hør i skal ikke mer frygte
frygte for det som vil ske
det er blevet for sent at flygte
det blir lyst nu og alle kan se
at der sidder små mider og suger begærligt af blodet
og man ved at de dør kun hvis kroppen dør sammen
med hovedet
nu er det andre end jer der skal frygte
frygte for det som skal ske ...

5. ET LILLE LYS I MØRKET

(sang til min nabo)

så en gang igen er rejsen gjort
se mit hus det står så dødt og sort
jeg orker faktisk ikke at være hjemme
det jeg nu forlod ku nemt ha varet længe
men se min nabo hilser venligt på
sir de har savnet
røg fra min skorsten
i det blå

og sådan er der altid
et lille lys i mørket
det står og blaffer der et sted
men hvis du vil kunne se det
så må du ikke være mørkerød

mørket er så tungt når vi står op
kulden skælver i den lilles krop
hun har svært ved rigtig at få øjne
hendes lemmer er så små og nøgne
sådan et lille dyr der er så sart
hen over koppen
smiler hun til mig
det er rart

og sådan er der altid
et lille lys i mørket
der står og blaffer der et sted
men hvis du vil kunne se det
så må du ikke være mørkerød

frost i marv og ben og under hud
vasketøjet det skal hænges ud
vintren blev så mørk skønt sneen lyser
men tøjet tørrer fint når nu det fryser
se – der flyver svaner her forbi
to hvide kroppe
højt deroppe i det fri

og sådan er der altid
et lille lys i mørket
det står og blaffer der et sted
men hvis du vil kunne se det
så må du ikke være mørkerød.

6. BANGE FOR AT BLIVE TIL EN STEN

nogle gange
blir jeg bange
for at blive til en sten
for at blive til en sten
for at blive til en sten

frygten står
som ild i kroppen
dens flamme er så ren
ja den er så hvid og ren
flammen er så hvid og ren

slag for slag
som jern der hærdes
blir jeg stadig stærk og mere stum
ja, for hver gang blir jeg mere stum
den sorte sorg den gør så stum

inden i mig
fylder stenen
alle lyse rum
vokser ud i de lyse rum
ja, den fylder alle lyse rum

hadet kommer
blir så stort
at jeg til sidst må slå
ja, til sidst så må jeg slå
jeg løfter armen for at slå

men mine arme
blir så svage
de visner og kan intet nå
ka ikke nå den jeg ville slå
mine arme de vil ikke slå

nogle gange
blir jeg bange
for at blive til en sten
for at blive til en sten
for at blive til en sten

frygten står som
ild i kroppen
dens flamme er så ren
ja, den er så hvid og ren
flammen er så hvid og ren

stil mit indre
ur på nul
og lad det gå i stå
gid det ur kunne gå i stå
åh jeg længes efter det skal stå

7. EN LILLE BUNKE KRUMMER

solen havde næsten mistet kraften
dine øjne var dens spejl
sådan var det atter blevet aften
jeg drev som en sejlbad uden sejl
og så plusli tog du mig i hånden
åh jeg troede det var løgn
havde næsten glemt det føltes sådan
glemt der ku være huller i et døgn
og nu er du lige gået fra mig
sengen her den lugter stadig af dig
og jeg ved at selv om du nu lige er gået
så kommer du jo snart igen

nu er jeg som en lille bunke krummer
uden pynt og uden glasur
det er lissom noen nu lige har råbt mit nummer
det er lissom det nu plusli er min tur
hvor var det godt at grine sammen længe
og høre på sange som vi godt ku li
hvor var det fint sådan rigtig at ku trænge
hvor var det smukt sådan rigtig at ku gi
på køkkenbordet tror jeg nok der ligger
en lille seddel – jeg er næsten sikker –
hvor der står at selv om du nu lige er gået
så kommer du jo snart igen

jeg synes der er så meget du skal vide
ting som det tar tid at få sagt
om hvorfor dine hænder er så blide
og hvorfor jeg blir ved at være på vagt
gu ved om du så egentlig ka forstå mig
forstå mig før det plusli er for sent
gu ved om mine slidte ord kan nå dig
gu ved om jeg overhovedet ka tale rent
åh ja der så meget du skal vide
og jeg vil hviske når du ligger ved min side
for jeg ved at selv om du nu lige er gået
så kommer du jo snart igen

søde lille drøm så blev du næret
enten jeg så vil det eller ej
se du stikker hovedet frem bag gærdet
og jeg skynder mig at se den anden vej
for drømmen hedder dig og mig og vi to
og jeg ka den udenad
og den ender i en lille fedtet træsko
hvor bunden den er alt for flad
men det tror jeg nok jeg lige nu vil glemme
for jeg ka nemlig stadig høre din stemme
der siger at selv om du nu lige er gået
så kommer du jo snart igen.

8. NÆSTEN SOM AT FINDE RAV

tænk jeg syntes det var så nemt
som var jeg kommet hjem
og i lang tid var jeg ikke bange
ingen af os spurgte
hvem der nu var bedst ved hvem
vi var hverken fængsel eller fange
det var næsten som at finde rav
uden der har været storm forinden
næsten som at finde rav – foruden storm

altid er det lidt for tidligt
eller lidt for sent
kommer an på øjnene der ser
altid er der en der godt vil
gøre bordet rent
mens den anden stadig ber om mer
bilen som jeg kører hjem i
trækker tynde striber gennem landet
lissom de blir tegnet blir de visket ud igen

motorvejen maser dyr
kun katte ligger pænt
de ser altid ud som om de sover
og det er da mærkeligt
at det aldrig før er hændt
at jeg har kørt den mindste gråspurv over
men i dag så rammer jeg en fugl
og kigger bagud der i spejlet
selv om jeg slet ikke vil så ser jeg fuglen dø

hjemme er der lys
og en der spør om jeg er træt
for nu er hun så stor at hun kan se det
og jeg hader at hun skal se mig
sprælle i mit net
og alligevel kan jeg ingenting gøre ved det
men det er da lidt for hårdt
at osse hun skal sprælle med i nettet
ja det er da lidt for hårdt at hun skal trækkes med

jeg lar vær at tænde lyset
mens jeg klær mig af
min krop den er som dræbt af mange skud
fuld af store huller efter det
jeg syntes jeg gav
dem skal jeg nu til at fylde ud
det blir næsten som at sprætte gamle
kjoler op og sy dem om til nye
næsten som at skulle finde rav foruden storm

9. HØJTID

hanen gir sit
første lille trut
uden sans for følger
tætte kroppe og
drømme der blir brudt
man skal helst ku
stå på gulvet
før radioavisen er slut

hør der sidder
årets sidste stær
ridser hul i luften
den gamle jakke
som jeg har så kær
skal du snart ta
frem af skabet
for vinteren er nær

solen hænger
bag et tyndt gardin
støvet står i striber
fra den anden stue
høres grin
gud hvor gør det
ondt i kroppen
når dagen er så fin

hen ad middag
vandrer der så små
trætte skolepiger
som i blinde kan man
se dem gå
med blege øjne
gennem byen
hvad tænker de mon på

dug på ruden
kaffe i en dragt
vores øjne mødes
alt er gjort før
i den samme takt
sådan er den
sande højtid
når ord er uden magt

jorden er så brun
og er så bar
står og samler kræfter
lissom os med huden
fuld af ar
det er løgn
at tiden læger
alle sår man har

Sluk så lampen
og lad dagen gå af kog
det bliver jo tidligt mørkt nu
vi skal blive
som blade i en bog
klistret sammen
og slidt i kanten
men skrevet på det samme sprog

ALTID HAR JEG LÆNGSEL

1. TRÆKFUGLEN

Døren springer op som af en lille hidsig vind
morgenluften strømmer skarpt herind
solen kravler op
og får natten til at dø
jeg ser det fra mit køkken som fra en lille øde ø
jeg ser det fra min lille øde ø

Men nogen lukker stille døren i
og der kommer ellers aldrig nogen tilfældigt her
forbi
hunden gør slet ikke
som den ellers altid gør
så det må være nogen der har været her før
været her en masse gange før

En stemme som jeg næsten havde glemt
skubbet langt af vejen en gang det var ved at bli for
slem
plusli blir jeg bange
for at se derhen
indeni mig ved jeg godt det samme kan ske igen
jeg ved jo godt det samme sker igen

Han går langsomt ind i køknet til mig
han kommer så langsomt ind i køknet til mig
så spør han lisså stille
om det gør noget han kom forbi
jeg gad egentlig vide hvad han har tænkt sig jeg sku
sige
hva har han dog tænkt sig jeg sku sige

Floderne i min krop har været frosset til
floderne i min krop har været frosset til
men lissom når det tør
og isen bryder op
starter strømmen i mig og den vokser i min krop
vokser sig så stor i min krop

Han står så tæt på mig her i det lille hvide rum
han står så tæt på mig her i det lille hvide rum
jeg føler mine øjne
er mit ansigts åbne sår
jeg tænker allerede på hvornår han mon går
hvornår han bryder op igen og går

For han har pustet til min lille trætte ild
han har pustet til min lille trætte ild
den varmer mig som solen
nu står og varmer husets tag
så tar jeg ham ved hånden og så går vi ind
ved siden af
ja, så går vi ind ved siden af
sammen går vi ind ved siden af
sammen går vi ind ved siden af

2. SIG NOGET

Sig noget til mig
sig noget til mig så jeg vender mig om
sig noget til mig
sig noget til mig så jeg vender mig om
ser du det forspring jeg har
ser du de lange lange skridt jeg tar
så sig noget til mig så jeg vender mig om

Prøv og fortæl mig
fortæl mig noget som jeg ikke ved
prøv og fortæl mig
fortæl mig noget som jeg ikke ved
vis mig nye veje på dit kort
vis mig de stjerner du følger når natten er sort
prøv og fortæl mig
det jeg ikke selv ved

Hvor blir du af nu
åh fik du nu igen en sten i din sko
hvor blir du af nu
åh fik du nu igen en sten i din sko
ja, ja jeg venter da lidt
hvorfor ikke en gang til når jeg nu har gjort det så tit
hvor blir du af nu
fik du sten i din sko

Hvor gør det ondt nu
hvor gør det ondt syns du vejen er for lang
hvor gør det ondt nu
hvor gør det ondt syns du vejen er for lang
syns du det er svært at komme frem
prøv så og vend om du har jo ikke mere noget hjem
hvor gør det ondt nu
syns du vejen er for lang

Kom ind i tågen
kom ind i tågen du kan nå mig endnu
kom ind i tågen, kom ind i tågen du skal nå mig nu
skynd dig nu før den blir rigtig tæt
hvem har bildt dig ind og hvem har sagt dig
den her tur sku være let?
Kom ind i tågen,
du skal nå mig nu.

Knap mig i ryggen
knap mig i ryggen
så jeg ved du er nær.
kom her og knap mig i ryggen, knap mig i ryggen,
så jeg ved, du er nær.
Kom nu så tæt som du kan
kom så jeg kan mærke din ånde i min nakke
kom nu mand
knap mig i ryggen
så jeg ved du er nær

Sig noget til mig
sig noget til mig
så jeg vender mig om
sig noget til mig
sig noget til mig
så jeg vender mig om
ser du det forspring jeg har
ser du de lange lange skridt jeg tar
så sig noget til mig så jeg vender mig om

3. ALTID HAR JEG LÆNGSEL

Fordi du egentlig helst ville sidde
sidde der på sædet ved siden af mig
stod du op i bussen ind til byen
stod du der og slingrede hele den lange vej
der var næsten ingen andre med
du ku lisså godt ha gjort det med det samme
som du gjorde til sidst
nu har du fortalt mig du var bange
det sku jeg jo bare ha vidst

Vi sejled gennem lange gader
jeg gik som en lammet og stirred ligefrem
vidste du havde ramt mig indeni
der hvor det er mørkt og der går en voldsom strøm
lisså langt tilbage jeg ved af
har jeg altid været bange for at
svømme bort fra land
plusli var vi lænket til hinanden
førtes sammen ud på det sorte dybe vand

Det er som om jeg har en lille skuffe
jeg ka lukke op og kigge i hver gang jeg savner dig
der gemmer jeg din mund når du ler
gemmer dine øjne når du stille ser på mig
og hvis der kommer nogen forbi
der vil kigge med så smækker jeg nu
hurtigt skuffen i
jeg håber jeg blir bedre til at dele
men lige nu vil jeg ha' det hele

Hver gang vi blir nødt til at skilles
snører det sig sammen snører det sig sammen indeni
bare du skal hen og køben kaffe
ka jeg bli så bange for det hele plusli er forbi
jeg tænker på du kender mine hænder
du kender dem og husker dem og ved
hva de ka gi
sådan har jeg altid længsel
altid har jeg længsel indeni

Vi svæver rundt som små bitte kugler
små bitte kugler i et stort og køligt rum
trukket i af stærke kræfter
skubbet til af barske vinde der blæser udenom
og når to støder sammen i et glimt
så drysser der lidt støv fra den ene på den andens
kind
som regel får det bare lov at sidde
lige til der blæser en ny og kraftig vind

4. SANGEN OM DE SMÅ SKIBE

En gammel ven som jeg har kær
en som jeg har elsket
krydser min vej – hans øjne griber mig så blidt
jeg når at se hans gamle støvler er blevet slidt
ja, jeg ser hans gamle støvler er blevet slidt

Sådan ser jeg ofte pletter af lys
ofte pletter af varme
som når en hvisken høres bedre end et råb
jeg ser små skibe sejle fulde af håb
ja, jeg ser små skibe sejle fulde af håb

Et lille barn der blev så træt
sover bag på cyklen
blandt mange travle er der endelig en der stopper op
to kvinder får sammen rettet på den lilles krop
to kvinder får sammen rettet den lilles krop op

Sådan ser jeg ofte pletter af lys ...

Jeg ser en masse milde mænd
presset op mod vinden
de står og skræver med et ben på hver sin bred
og de ved ligeså godt som jeg at om lidt så falder de
ned
de ved de blir nødt til blir nødt til at falde ned

Sådan ser jeg ofte pletter af lys ...

De gamle folk som har sat spor
har stadig klare øjne
de mærker tydeligt det er ved at være sent
men de stoler på vi andre holder sporet rent
de stoler på de næste holder sporet rent

Sådan ser jeg ofte pletter af lys ...

5. DANMARK

Jeg mærker halvt i søvne bilens fart
Danmark glider jævnt forbi derude
de snakker om vi nok er fremme snart
og lyset falder skråt ind på min rude
ja, jeg ka li det land, jeg bor i
og jeg ka li at vokse sammen med det
som med de stille kendte stemmer
i bilens varme

Danmarks krop er fuld af slemme ar
mærket efter fødsler fuld af smerte
men det er nu den krop som Danmark har
og jeg behøver lyden af dens hjerte,
ja, jeg ka li det land vi bor i
og lissom med den krop jeg selv har fået
så må jeg kunne holde af den
trods alle mangler

Vi kigger ind i køkner som er blå
de ligger spredt og lyser rundt i landet
det er lissom Danmarks blod vi kigger på
og det strømmer i mig mer end meget andet
ja, jeg ka li de folk der bor der
og jeg ka li at se dem sidde sammen
og vide at de stædigt dyrker
det land vi bor i

Vi kører langomt ind i næste by
jeg synes de riges gader er så grimme
og mens vi er der ser jeg det på ny
at det er ikke her jeg selv har hjemme
for jeg ka li det land vi bor i
men kun det Danmark som er for de mange
for dem der trækker vejret roligt
selv når de trues

Vejens linje standser plusli brat
den sære trygge rejse er til ende
en ny by står parat og griber fat
med løse ender det er svært at kende
men jeg ka li at være i det
og jeg ka li at se at dem jeg kender
vil være ved de er skabt af landet
som vi nu bor i

Ja, jeg ka li det land jeg bor i
og jeg ka li at vokse sammen med det
som med de stille kendte stemmer
i bilens varme

6. GI LIDT MERE TID

Man sir at efter vinter kommer vår
man sir at man skal høste som man sår
det er lissom høsten trækker længe ud for tiden
der sku ha været store modne frugter for længe siden

Vi skal altså bare gi lidt mere tid
ja, ja vi ved det jo så godt
men det er lissom det nu snart har varet længe nok
tænk at vi skal gi lidt mere tid
det ka være svært at tro
når det er som om man står på midten af den sidste
brændende bro

Man sir at som man råber i skoven får man svar
men hvad nu hvis denne skov slet intet ekko har
er det så et spørgsmål om år eller uger eller dage
før vores ord ikke mere vender ensomme tilbage

Vi skal altså bare gi lidt mere tid ...

Man sir at man ka alt når bare man vil
man siger at der kommer da altid et tog til
men når man så står tilbage på perronen bar og
nøgen
så er det svært at finde på andet at sige end: "Så du
røgen?"

Vi skal altså bare gi lidt mere tid ...

Man sir der er godt nok ude men det er nu bedst at
komme hjem
man sir at når man taler om den ja så kommer solen
frem
jamen vi har jo snakket og snakket vi er næsten lede
ved den
er det virkelig først vores børn der kommer til at se
den?

Vi skal altså bare gi lidt mere tid ...

Jeg ved at frosten går af landet snart
jeg ved mit udsyn en gang igen blir klart
jeg ved at intet af det der sker det sker forgæves
jeg vil jo bare så gerne være med når forbandelsen
hæves

Så jeg må altså bare gi lidt mere tid ...

7. SORG

Længe
længe
åh så længe var du borte
længe
længe
lod du som du kom igen
men langsomt slettede du alle spor
lod din stemme visne hen
og på sletter i mig hvor du førhen vandred
kom du aldrig mer igen

Tunge
tunge
tunge tæpper trækkes stadig for
tunge
tunge
døre lukkes i hvor jeg end går
men bagved presser noget vældigt på
som giftig luft der trænger frem
og jeg kravler som en tåbe uden sanser
for at finde vejen hjem

Tvivlen
tvivlen
er den syge grønne gift
tvivlen
tvivlen
kradser med en hæslig skrift
de stille stuer stod og råbte det
jeg ikke ville være ved
og når jeg spurgte så du bare på dig selv i spejlet,
det var jo ren og klar besked

Søvnen
søde
er min trøst min gode ven
søvnen
søde
tar mig andre steder hen
den store vinge løfter mig
holder om mig for en stund
og højest oppe slipper den så taget
hvirvler mig mod sorgens bund

8. UNDER DEN HØJE HIMMEL

Nu er det ved de tider
da gulvet det er koldt
hver morgen når vi står op
nu er det ved de tider
da ovnen vil ha mer og mere
i sin krop
hen ad middag når jeg ved den brænder godt
går jeg ud med hunden himlen er så høj og flot
og vi er to små sorte prikker
i det store åbne land

Blanke fugle samler sig
lyset trækker i dem
de skal snart herfra
bonden som jeg kender
har nok alle dage vidst
at man skal gi, før man tar
jorden som jeg går på har han nu igen gjort klar
den holder ham så fast og jeg ku ønske at jeg var
et lille frø der skulle spire på hans mark
vokse frem og gøre gavn

Ligesom tiden går
så synes jeg hullerne blir større
i min lille si
det hele strømmer gennem mig
og meget lidt går uden om
eller helt forbi
selv skyerne de lokker mig de suger mig derop
åh, jeg synes jeg er så tørstig jeg vil drikke af den
kop
som ka bli ved med at fortælle mig
om det som jeg skal gi
før jeg kan få

Når jeg så blir gammel
og doven og klog
ja helt utrolig klog
og kender alle svar
og ved bestemt de ikke bare står
i nogen bog
lisså stille som en lille fugl der fløj
lisså stille som en lille stribe røg
vil jeg forsvinde
stige op
når mørket falder på

SMÅ SKRIDT

1. KAGESANG

kom kom kom nu her og smag min lune kage
jeg sir dig den er forberedt i mange dage
kernerne har ligget i blød
og dejen er så sød så sød
så nu er det vist på tide du tar hul på den
nu er det vist på tide du tar hul på den

åh nu holdt fuglene vist op med at støje
og uh hvor er du sød i den der grønne trøje
jeg ku sidde her og glo på dig
lige til månen den blir bleg
måske jeg kommer til det hvis der er kage nok
måske jeg kommer til det hvis der er kage nok

åh pas nu på og skær så lisså forsigtigt
og smag nu rigtigt på den det er meget vigtigt
du ved hvad der er indeni
jeg vil vædde på det er noget du godt ka li
du skal bare tygge af munden der er da masser af tid
du skal bare tvgge af munden der er da masser af tid

se nu nu nu har katten skidt på gulvet
og se nu kommer musen ud af musehullet
det kan jeg jo ikke tage mig af
før du har fået alt det som du skal ha
du har skægget fuld af krummer du ser farlig ud
du har skægget fuld af krummer du ser farlig ud

men jeg har meget mere mel tilbage
så jeg ka sagtens bage dig en anden kage
fuld af honning honning sød
og skorpen ska såmænd nok blive sprød
så du ka roligt ta din cykel og køre hjem min ven
så ka du jo bare komme herhen en anden gang igen

2. SÅTID

se nu jagter fuglene igen hinanden
mon det nu er elskov eller had
de har det vel som gamle folk i ægtestanden
det er for svært - og det er for sent at skille ad

og ham jeg spiste morgenmad med han er gået,
hans kop og hans tallerken står endnu
jeg tror nu jeg vil vente med at fjerne noget,
det føles sødt at se på det i smug
og nu er det lunt og bønderne er plusli blevet gale
det er som de igen er ovenpå
hør de siger ord, ja de vil rigtig tale
snakker om hvordan de nu skal ud og så

og jeg tror at jeg vil vaske gulvet til det skinner
lissom vissent sølv fra gammel tid
jeg tror at jeg vil gå og pudse nattens minder
ta dem frem og smage på dem bid for bid

og de sorte porte står og lugter godt af tjære,
der er brød og smør på vores bord
jeg aner ikke hvad jeg mere sku begære
lige nu - gemmer jeg de hvasse ord

og åh så kommer natten lægger fløjl om huset
månen er så ødsel med sit skin
jeg vil gå og lytte efter trin i gruset
og når de kommer vil jeg lukke dem herind

og så er vandet lige ved at koge
jeg gir ham nu den samme gamle kop
og i rummet svæver der en lille tåge
gennem den gnistrer det fra krop til krop

og snart vil tætte par gå langsomt ind i skoven
åh, han rører blidt ved hendes hals
alle ting er et forneden og foroven
jeg ku li, ja jeg ku li at høre pa en vals.

3. MIN FLAMME

han er den vind der fylder mit sejl
og driver mig af sted
han er den ramme der rummer mit spejl
brødet jeg næres ved
han har så mange små ømme ord
han er mit gyldne skrin
han er min flamme
han er min flamme

han er den vin der slukker min tørst
jorden jeg vokser i
han er min trøst når nøden er størst
han er mit vinterhi
han har så mange små varme ord
han er mit gyldne skrin
han er min flamme
han er min flamme

han er en bølge jeg er en lille sort and
han vugger mig blidt af sted
jeg er en fisk og han er mit vand
jeg svømmer fra bred til bred
han er et bolsje så inderlig sødt
et bolsje jeg sutter på
han er min flamme
han er min flamme

han er det bål der brænder så klart
jeg er luftens ilt
bare jeg puster så tar det fart
så brænder det stort og vildt
så hvisker han til mig de ømmeste ord
vi brænder med samme glød
han er min flamme
han er min flamme

4. DUM

tænk en gang hvis regnen plusli kom
så tror jeg nok jeg bed dig hårdt i læben
så ku du vel forbandet dårligt smutte udenom
når dit blod blev blandet op med al min flæben
kom nu her og læg dig
og la da vær og ta det så tungt
det har jeg ofte hørt dig sige
og så føler jeg
du føler jeg
så føler jeg du føler jeg er dum

mørket falder langsomt langsomt på
og lyset ka vi vente lidt med at tænde
ungens fine leg går lisså stille i stå
den leg som jeg ku tænke mig at osse du sku kende
men når så barnet som nok er mit
men som da osse lidt er dit
når du nu en gang er her
når hun kun blir set af mig
og næsten ikke af dig
så føler jeg der er en af os der er lidt dum

hør nu kommer vibens første skrig
den skriger som jeg egentlig selv så gerne ville
hver gang dagens timer igen er forbi
og snoren mellem os er blevet så spinkel og så lille
og alligevel sir du mens vi spiser
at du vil elske med mig om lidt
og jeg ved jeg ikke ka det
jamen er det så dig
eller er det mig
er det bare mig der er så stiv og dum

og mens du sover ind og ånder trygt
så ved jeg at jeg ikke selv ka sove
jeg finder ikke det som jeg så længe har søgt
jeg vandrer som i sorte endeløse skove
men jeg stopper dynen om dig
og så lægger jeg mig ned
ned ved siden af dig
og jeg ligger der og ser pa dig
ja jeg ligger der og føler mig lidt dum

5. DE SMÅ SKRIDTS TUNGE DANS

skyggerne var alt for længe lange
jeg selv holdt alle blussene i gang
drømmene jeg drømte gjorde mig bange
alle dem jeg kendte sang på hver sin sang

ud af mørket vokser der så lyde
som af mange stemmer i et fjernt fjernt kor
rundt omkring mig hører jeg det syde
plusli ka jeg kende alle sangens ord

hør hvordan det gungrer når vi danser
dansen går med små småbitte skridt
og vi ved at dansen ikke standser
vi får nye sko når de gamle de er slidt

alt for længe var jeg uden glæden
alt for længe var jeg fuld af håbløs hast
mange hænder får mig ind i kæden
jeg finder dansens rytme den er stædig og fast

hør hvordan det gungrer ...

indimellem er det dans på stedet
indimellem er det hæsleg junglekrig
jeg frygter for de marker der blir svedet
jeg frygter for de sumpe vi skal vade i

hør hvordan det gungrer ...

foran os gik mange stærke kvinder
banede os vejen, ja hvor de sloges og stred
vi skal huske vores gamle små veninder
når vi danser nu så danser de usynligt med

hør hvordan det gungrer ...

se på sneglen hvor den stille siver
ser sig grundigt for og kommer altid af sted
læren om små skridt og tynde skiver
er det svære våben vi skal væbne os med

hør hvordan det gungrer ...

kæden rummer stadig plads til mange
dansen den blir sikkert både tung og lang
luften rummer stadig plads til sange
tænk den dag vi alle synger samme sang

hør hvordan det gungrer ...

6. GODT NOK

en edderkop i hjørnet fanger fluer i sit spind
de sidste vel i dag før det blir mørkt og vi går ind
i rummet går en stjerne nu til grunde
belyses i sin død af månens skin
belyses i sin død af månens skin

ja gamle huse falder og man glemmer hvor de stod
og vinden river indimellem træer op med rod
min bog får stadig flere navne og adresser
på mennesker som livet brat forlod
på mennesker som livet brat forlod

men solen står jo op hver dag og solen går jo ned
for hver gang det er sket er der lidt mere jeg så ved
og børnene vokser lydløst ud af tøjet
nye billeder hænges op hvor gamle tages ned
nye billeder hænges op hvor gamle tages ned

og nattens sværmer søger stædigt indad mod sit lys
og blændes og blir brændt som i et lille stille gys
jeg søger altid selv det lyse og det rene
jeg brænder tit min vinge med et gys
jeg brænder tit min vinge med et gys

men smerterne fortøner sig som sandskorn på en
strand
de findes der til evig tid men blir så bittesmå som de
nu kan
men livet er nu godt nok til at leves
jeg lever det så godt som jeg nu kan
jeg lever det så godt som jeg nu kan

7. HEKSEDANS

kom nu her hold nu rigtigt om mig
det rager mig du synes at det er farligt
gi lidt mer dans nu ordentligt med mig
jeg er ligeglad med du synes at det er farligt
hvad er det du frygter hvad er det du ser
hvad er det for spøgelse som mod dig ler
hold nu ordentligt om mig
kom og la os se hvad der sker

ved du hvad jeg synes det er lidt fjollet
du tror at jeg har koste under kjolen
ved du hvad jeg synes det er lidt snollet
du går og stikker ting ind under stolen
hvad er det du frygter hvad er det du ser
hvad er det for spøgelse som mod dig ler
uh de stygge hekse
de blir bare fler og fler

hør nu her jeg synes det er lidt fjoget
med alt det du har fejlet ind under tæppet
hør nu her nu har du alt for længe stået
på den samme plet på tæppet og steppet
hva er det du gemmer hvad er det du har
tror du virkelig på det er noget jeg kommer og tar
så gi mig dog så gi mig dog
så gi mig dog et ordentligt svar

ærlig talt jeg synes det er lidt tumpet
med alle dine gamle lig i lasten
ærlig talt jeg synes det er lidt stumpet
det flag som du har allerhøjest i masten
hvad er det du gemmer hvad er det du har
tror du virkelig på det er noget jeg kommer og tar
hvad er nu det du mumler
jeg kan ikke rigtig høre dit svar

ved du hvad nu synes jeg at jeg brænder
synes du det lyder ganske uforsvarligt
prøv en gang og rør ved mine hænder
jeg sværger dig det smitter og er farligt
hvad er det du frygter hvad er det du ser
hvis du kikker efter ka du se det er mig der ler
du ka roligt være bange gi nu slip
og la os se hvad der sker

8. MIN LILLE FØLGESVEND

hør nu maser toget ud ad sporet
vi er på rejse vi følges ad
vi deler drikke og vi deler mad
og vi deler det vi ser og hører
så gør vi holdt endnu et ukendt sted
der kommer hele tiden nye mennesker med
lys og skygge skifter mens vi kører

åh min ven
åh min lille følgesvend
du som følger efter
du som følger efter

men lidt endnu skal vi vel rejse sammen
din lille kuffert er fuld af mine håb
du er klædt i mine drømmes vilde råk
jeg har madet dig med længsler mange gange
vi sidder stille behøver ikke ord
jeg tror da du vil følge i mit spor
jeg har lært dig ret og urets sange

åh min ven
åh min lille følgesvend
du som følger efter
du som følger efter

og en dag så står jeg vel af toget
jeg ser dig gennem snavset glas
du sidder på din lille plads
du skal nu en vej og jeg skal en anden
så lukkes døren som før stod på klem
du vil vel hilse hvor du kommer frem
og vi glider langsomt fra hinanden

åh min ven
åh min lille følgesvend
du som følger efter
du som følger efter

9. FLYV LILLE PÅFUGL

stryger du dit lille barn på kinden nu
prøver du at hele det der gik itu
flyder du med strømmen hvis den da strømmer
endnu
stryger du dit lille barn på kinden nu

du kom ind i rummet lyste mod mig som en sol
jeg gik helt i spåner og blev trukket mod din pol
og du lod mig klistre i hvert fald for en tid
du kom ind i rummet lyste mod mig som en sol

jeg syns jeg ser din nakke alle vegne hvor jeg ser
jeg syns jeg hører din stemme men du er ikke her
du er som en bog hvor de sidste sider mangler
og plusli er der ikke mer
jeg synes jeg ser din nakke alle vegne hvor jeg ser

flyv nu lille påfugl flyv nu hjemad vil du
og se om dine vinger så kan bære nu
tror du du ka lette var det egentlig ikke det du sku
flyv nu lille påfugl flyv nu hjemad vil du

spør du mig om det er blevet for meget du
vover du og spørge om jeg er træt af livet nu
nej aldrig træt af livet men det sker da at det gør
ondt
indimellem gør det bare så ondt

10. UD I KROGENE

fulde måne kom herind
jeg vil ikke mere sove
kende alle stier i mit sind
jeg vil ud i de fjerne spinkle tove

så gi mig en smøg og det i en fart
en af de stærke
gi mig et glas og det i en fart
et som jeg ka mærke
for jeg vil ud
ud i alle krogene

gi mig kuldens hvasse bid
gi mig sol der ætser sandet
kast mig bare hid og did
ta mig med når stormen rider over landet

gi mig en smøg ...

gi mig lynets hvide ild
jeg tør godt at være bange
gi mig torden som er vild
jeg vil høre alle rummets dybe klange

gi mig en smøg ...

gi mig hvalens store krop
gi mig spurvens lille stemme
jeg vil flagre muntert op
og dykke dybt til der hvor hvalerne har hjemme

så gi mig en smøg ...

gi mig så en kærlighed
hvor jeg slipper selve taget
som et dyr der intet mere ved
når det brat ud fra skoven bliver jaget

gi mig et kys og det i en fart
et af de stærke
gi mig et knus og det i en fart
et som jeg kan mærke
for jeg vil ud
ud i alle krogene

ikke mig der rydder op
ikke mig der lukker åbne døre
ikke mig der siger stop
ikke mig der fjerner alt det gamle pløre

så gi mig et kys...

jeg vil alt det som er liv
før jeg ligger under mulde
jeg vil intet tidsfordriv
jeg tror ikke på at det var det jeg skulle

så gi mig et kys og det i en fart
et af de stærke
gi mig et knus og det i en fart
et som jeg kan mærke,
for jeg vil ud
ud i alle krogene

HALVMÅNETID

1. HALVMÅNETID

fine farver falmer og blir blandet
viskes bort nu dagen går på hæld
blide hvilestund - nu går jeg lissom landet
stille i mig selv

for det er halvmånetid
midt imellem ingenting og alting
halvmånetid
mellem alt og intet går jeg nu omkring
jeg ved da godt jeg går i ring

åh jeg krænger overblikket af mig
som en kjole der var lidt for stram
bare krop og sjæl - kom nu her og tag mig
mellem synd og skam

halvmånetid...

der er lange lyse tråde i mit mørke
der er spidse syle i mit skøre kød
mellem håb og angst - mellem frugtbarhed og tørke
på kant med liv og død

halvmånetid...

der er dage som slet ingen spor vil sætte
der er uret som jeg snart skal trække op
billeder på skrå når jeg nu at rette
mellem start og stop

halvmånetid...

ham jeg kalder nær-til-den-der-er-nærmest
ham der gør mig både mæt og mat
ofte er han her - ofte fjernere end fjernest
ensom blir min nat

halvmånetid...

glæden sætter ikke rigtig rødder
smerten bærer heller ikke frugt
jeg er her lidt i smug - puster til små gløder
men jeg kan da mærke jeg blir brugt

halvmånetid...

2. SØDE SØSTER

åh, åh, lille søde søster
ved du hvad, jeg elsker den, du kalder din
åh, åh, lille søde søster
ved du hvad, du elsker den, jeg kalder min

nu hvor natten flyver ud og næsten
er en dyster fugl der hviler på mit tag
her i natten holder jeg af blæsten
for den overdøver fint mit hjertes slag

når han er hos mig og kommet for at blive
står hans stol alligevel altid lidt på skrå
jeg tænker på hvornår han tænker på at sive
han har altid lidt af overtøjet på

åh, åh, lille søde søster...

se nu, se, jeg krydser op mod vinden
jeg er mester i at lægge kursen om
men jeg vil ikke lægge til forinden
posen med de varme vinde er tom

ka du forstå mig - jeg vil godt forstå dig
og til sidst ka jeg forstå mig halvt ihjel
ka du forstå mig - jeg vil godt forstå dig
og til sidst ka jeg forstå mig halvt ihjel

nej, jeg vil ej, det er simpelthen for meget
selv om jeg har lært at alting har sin pris
jeg vil ikke ligge underdrejet
og se på når nu den store pris ska gies

åh, åh, lille søde søster...

et barn er vågnet - sidder på en trappe
i et hus som alle andre har forladt
helt forstenet - ingen til at klappe
det på kinden i den grænseløse nat

måske blir det mig du - måske blir det dig du
måske blir det mig der vågner først
måske blir det mig du - måske blir det dig du
måske blir det mig der vågner først

jeg har været ved mange fine strande
jeg ka ikke sige at jeg har fået for lidt
men jeg ved et sted hvor alle vande
løber sammen og så plusli blir til ét

åh, åh, lille søde søster...

alle rejser ender med at ende
der er et sidste vers i selv den længste sang
alle vinde ender med at vende
ingen ved hvorfra det blæser næste gang

måske blir det mig du - måske blir det dig du
måske blir det mig der blæser væk
måske blir det mig du - måske blir det dig du
måske blir det mig der blæser væk

åh, åh, lille søde søster
ved du hvad jeg elsker ham og jeg synes han er så
fin
åh, åh, lille søde søster
ved du hvad jeg elsker ham
og jeg synes han skal være min

3. JA, HVIS DU IKKE FANDTES

ja, hvis du ikke fandtes
så ville alle marker dø
og vissent blev hvert lille strå
og tør blev hver en sø
og tør blev hver en sø

ja, hvis du ikke fandtes
så blev der stille i min krop
så smækked alle døre i
som du har lukket op
som du har lukket op

nu synes du nok jeg er lidt dum
at bruge sådan nogle store ord
men timerne med dig, min ven
er perler på en snor
er perler på en snor

og når du sådan ser på mig
så synes jeg luften blir så hed
og noget af det jeg før har tænkt
går pludselig i skred
går pludselig i skred

åh gud, du er mig sjældent god
og ved du hvad, nu slipper jeg
hver lille båd løs fra min kyst
nu sejler de til dig
nu sejler de til dig

ja, hvis du ikke fandtes
sku alle kirkeklokker slå
og så gik jeg bare ud og ind
indtil jeg gik i stå
indtil jeg gik i stå

nu synes du vel det er mer end nok
og spør om jeg er rigtig rund
jamen, så rør mig fint og kys mig blidt
så holder jeg min mund
så holder jeg min mund

4. PINDSVIN UDEN PIGGE

når én jeg synes jeg kender en dag går lige forbi mig

–

ikke høre ikke se - se igennem se forbi –
når én jeg synes jeg kendte så en dag går lige forbi
mig
som forbi et ganske ligegyldigt ternet gardin

så blir jeg bange, tænk en gang så blir jeg bange
så blir jeg bange, tænk en gang så blir jeg bange
så blir en lille flig af intetheden synlig

når løgnen får et nyt navn og plusli kaldes hensyn
endelig ikke gøre ondt - endelig ikke gi besked
når løgnen bare yngler under dække af hensyn
graver nye mørke gange - trænger dybere ned

så blir jeg bange, tænk en gang så blir jeg bange...

hvis dem jeg holder mest af ikke mere vil gå med
mig
mod det onde som er sort mod det grimme som er
gru
hvis dem jeg holder mest af stopper op - tar hånden
til sig –
vender om, selv når jeg råber, jeg har brug for dem
nu

så blir jeg bange, tænk en gang så blir jeg bange...

når tilliden er druknet og koden er forsvundet
alle låse skiftet ud - alle skilte taget bort
når tilliden er tabt som en nøgle i søen –
når du vil ta den hvirvles mudderet op og vandet blir
sort

så blir jeg bange, tænk en gang så blir jeg bange...

en gang var jeg et pindsvin med mange mange pigge
altid vågen og på vagt - når det stak, stak jeg igen
nu er jeg som et pindsvin der går rundt uden pigge
med min lille bløde krop går jeg mod fjende og ven

for jeg kan ikke mere, ikke mere stikke
nej jeg kan ikke mere, ikke mere stikke
nu er min tillid og min sårbarhed helt synlig

5. BRØD I OVNE

mig der har sat brød i ovnen
mig der har sat en plade på
det blir ikke mig der tar det ud af ovnen
jeg er væk når nu musikken går i stå
jeg klarer mig vel uden de sidste toner
jeg klarer mig vel uden det dejlige brød
nu går jeg før min lyst
ja, jeg går før al min lyst blir til nød

mig der har sat glas på bordet
mig der har delt kortene ud
jeg har ingen planer om at få dig jordet
jeg spiller ud med laveste bud
men jeg vil gå før spillet er tabt og vundet
og jeg vil gå før vi har fået tømte vores glas
før en af os plusli
ja, før en af os plusli melder pas

det er lissom vand der lukkes ud af vasken
aldrig ka blive hentet op igen
når sidste glød dør ud i asken
svinder varmen bort, min lille ven
men jeg vil ikke mærke den sidste kulde
og jeg vil ikke se min hud blomstre med is
nu går jeg før de sidste
jeg går før sidste kort ska gies

mit hylster er for snævert og for lille
og mine øjnes sprækker er for små
den mælk vi får vil hele tiden skille
og uret som sku gå går kun i stå
og se, nu falder malingen af i flager
og prøv og se nu, loftet har løsnet sig lidt
musikken som vi spiller
musikken er for dårlig og slidt

jeg ved jeg selv må vælge mine veje
jeg ved jeg selv må gå det der ska gåes
jeg smutter inden nætterne blir seje
og før der skal forklares og forståes
jeg sidder som på bjerge af modne bomber
jeg ved at de ka snart eksplodere i hvidt
nu tar jeg det første
nu tar jeg det første skridt

tro på du skal tro på det der kommer
vid at du ska vide hva der var
tro på du skal tro på det der kommer
vid at du skal vide hva der var
jeg sir dig, der ska fyres i kolde ovne
det siger jeg dig, og der skal igen hejses flag
og før du selv ved af det
står du der og klær en dejlig kvinde af

et ømt farvel nu før musikken slutter
en afsked som var med fra første start
skønhed måles ikke i minutter
det vi havde det er lige smukt og klart
når tonerne forsvinder så er jeg gået
så er jeg svundet bort med min skygge og glød
men husk nu på det dejlige
husk nu på det dejlige brød

6. ALLES LIV FOR ALLE

du synes at verden er så stor, Lasse Lasse lille
men den er meget mindre end du sådan går og tror
klokken den er mange nu, lasse der er ingen tid at
spilde
for sulten gnaver kødet af din søster og din bror

du skal længes efter alles liv for alle
og ha det inden i din krop
længes efter alles liv for alle
og aldrig nogensinde gi op

hadet er en hæslig ting, Lasse lille Lasse
og det ka blive meget større end du sådan går og tror
for dem der altid regner den ud og tænker på hvad
der ka gi kasse
det er dem der trækker livet ud af kroppen på din
bror

du skal længes efter alles liv for alle
de har ikke længre kræfter selv
du skal længes efter alles liv for alle
før de blir slået ihjel Lasse, de slår dem ihjel

og Lasse, dem der intet har - har heller ikke noget at
miste
for når man står på bunden af et hul så er der ikke
længre ned
men de længes mod et andet liv - og det ka ske de
gir det allersidste
for det de tror på gir de selve livet med

fordi de længtes efter alles liv for alle
og de gav aldrig nogensinde op
de længtes efter alles liv for alle
lige til livet blev skudt ud af deres krop

det sku da være meget nemt men Lasse, det er
umuligt at gætte
at det er meget mere grusomt end du sådan går og
tror
for dem der har får aldrig nok - tænk dig de blir
aldrig mætte
og dødens stank forstyrrer heller aldrig ved de riges
bord

du skal længes..

og spør du hvad du så ka gøre, Lasse Lasse lille
så må du som det første gøre andres liv til dit

du ka ikke bare feje for din egen dør selv om du
gerne ville
du må finde dem der dækker måtten til med skidt

du skal længes..

ordene de blir så små, Lasse Lasse lille
ja de blir meget mindre end man sådan går og tror
men lov mig at dit raseri aldrig kvæles og blir stille
og lov mig du vil elske alt der lever og med rette
gror

du skal længes efter alles liv for alle
og ha det inden i din lille krop længes efter alles liv
for alle
og aldrig nogensinde gi op
Lasse, gi aldrig op.

7. EN LILLE MUS PÅ VEJEN

en lille mus på vejen
gid det var mig gid det var mig
med blanke sorte øjne
gid det var mig gid det var mig
dens udsyn er på knap en centimeter
ja til der hvor snuden når
den er fri for tunge tanker på i dag
og på i morgen og i går

en ørn på himlens bue
gid det var mig gid det var mig
med store frække vinger
gid det var mig, gid det var mig
den svæver kælent på en vind
den finder nu den vind den finder bedst
der er frit valg og den tar hva den vil ha
og ingen skriger i protest

den vilde kat der stjæler
gid det var mig gid det var mig
har aldrig fri om natten
gid det var mig gid det var mig
den tar den lille bid den nu ka få
selv om den sørme ikke må
og hvem der sku ha haft den
ku den aldrig gi sig til at tænke på

men jeg lever med min tanke
sådan er det sådan er det
og jeg ka hamre jeg ka banke
men sådan er nu det sådan er nu det
det onde gør mig mer og mere ondt
og selv det mindste er så smukt
jeg vil gøre tanken til min drift
til mine vingers flugt

så flyv min tanke flyv min sjæl
flyv nu af sted flyv nu af sted
flyv min tanke flyv min sjæl
flyv nu af sted jeg kommer med
markens brand ska knitre mit begær
og luften dirre af min lyst
den dag hvor selv den mindste sten
den skriger af min fryd - så får jeg trøst

8. DRØMMEDRÆBER

måske tror Schlüter virkli på
at Schlüter ka gøre nogen alvorligt bange
måske tror Schlüter virkli på
der er nogen der tror på det som Schlüter sir
jeg har aldrig set ham rigtigt
men på skærmen har han vist sig mange gange
forleden nat da dræbte han min drøm
og det er ikke bare noget jeg går og sir
for jeg vil godt ha fred
når jeg har lagt mig ned
i hvert fald fra den kant
men Schlüter mased ind
med sin lille pegepind
det var som lyset helt forsvandt

og jeg vil ellers godt ha lov
at drømme mine drømme i fred for de lunkne mænd
de ska la vær
at stå og skygge for lyset igen og igen

så stod han der i drømmen
og belærte mig om mine krav til livet
hans klamme fingre gramsed på min drøm
der var så frydefuld og fin
han sa at alt det skønne som jeg drømte
ku jeg ikke ta for givet
hans mangel på begejstring sku jeg sluge
lissom sur og dårlig vin
men han ka godt tro nej
for det blir ikke hos mig
han ska få afsat sin vin
la bare flasken stå
la proppen blive på
jeg vil ha varmere vin

og så vil jeg godt ha lov...

jeg sir dig solen er mit spejl
og glæden er mit dyrebare våben
der er så meget blod og liv i mig
at det gør nogle gange ondt
jeg sir dig jeg vil holde
hver en lille kilde ren og åben
for drømmene må ikke tørre ud
det allermindste blå sekund
i med den kolde hud
nu må i godt gå ud
så vi ka slippe livet ind
det er for fælt at se
i ikke mer ka le
og jeres øjne trækker skind

og så vil vi godt ha lov...

og hvis det så sku ske
at Schlüter en gang til forstyrrer mig om natten
så tror jeg jeg blir knotten
og så tror jeg nok jeg knalder ham en
maske sku jeg alligevel prøve
at bringe Schlüter helt og holdent fra den
og byde ham pa nattely og drømme
midt imellem mine ben
kom bare ned til mig
så skal jeg knuse dig
du er så ynkeligt kold
og før du helt blir flået
har du måske forstået
at dræbte drømme blir til vold

og så ka jeg vel for helvede få lov...

9. KÆRESTE VENNER

jeg mødte én en dag
jeg syntes han var lidt sød
og han satte sig ned
for at snakke med mig
og jeg blev lidt interesseret
for jeg synes faktisk han var sød
og jeg var spændt på at høre
hvad han ville sige til mig
det hele er noget lort, var hva han sa'
og jeg troede lige at vi sku til at ha det hyggeligt
men der var overhovedet ikke noget at grine ad
han syntes at alt det der skete var så frygteligt
åh, kære venner
jeg ved da godt hva han mener
men det vil jeg ikke være med til
åh søde venner
hvis det er med den på
ka vi godt pakke sammen med det samme

jeg sad og gloede lidt
han var så sart han var så træt
og jeg fik lyst til at gi ham
det fineste jeg ejer
hans skrog var fuld af huller
og hans ballast var for let
jeg sa', det er tarveligt hvis du opgir
det smukkes sejr
jeg sa', se nu mine venner de er mit guld
de er mit lille stakit vi er en del af hinanden
og hvis den store stygge storm slår en omkuld
så slår vi rod og holder fast som bare fanden

åh kære venner
det er nu vi ska være
et hegn om hinanden
åh kære venner
det er nu vi ska
vokse ind i hinanden

så plusli så han bort
og så rejste han sig op
og sa' han lige havde fået øje
på en pige han vist kendte
og jeg så hva vej han gik
for jeg sku jo se hvodn hun så ud
og det var sært for jeg ku se
at han ingen steder endte
jeg ville jo egentlig godt ha sagt ham noget mer
f.eks. at nu han var i livet sku han ta og ta det
og at magtens visne mænd de bare ler
hver gang vi svækkes og slukkes og blir matte

åh kære venner
vi ska fylde hinanden med små lyse prikker
åh sødeste venner
vi har brug for hinanden som vandet vi drikker
åh kære venner
det er nu vi skal strømme igennem hinanden
åh kære venner
vi har ikke rigtig råd til at gå fejl af hinanden nu...

10. SÅ SYNES JEG DET ER GODT

når natten ordner alt med bedste vilje
når aftenstormens jag
blir lavet om til dag
og solen skinner hvidt som gravens lilje
så synes jeg det er godt

når folk med åbne sind går mig i møde
og tror mig på mit ord
fordi de godt vil troes
og tvivlens grimme gab helt mangler føde
så synes jeg det er godt

når varmen fra din krop strømmer ind i mig
når to ka blive en
og sammen smelte sten
og intet findes skjult og lukket i dig
så synes jeg det er godt

når jeg vil sluges op og helt forsvinde
i bare nu og her
når livet er mig nær
og jeg er til foruden slør og hinde
så synes jeg det er godt

INDENI / UDENPÅ

1. FRANKRIG OG PARIS

jeg har aldrig været i Frankrig og Paris
vil du med mig ned til Frankrig og Paris
jeg tror, at vi ku ha det fedt og lave en masse fis
jeg så i går i min avis
der er kommet blade på træerne nede i Paris
uh hvor ku vi ha det gyldent sammen i Paris.
hvis du vil køre, så er det godt
så ka jeg sidde ved siden af og strikke.
jeg tror din nye trøje ka blive flot,
og vi ka snakke, mens jeg strikker og du kører til
Paris – med mig

syns du, det er for dyrt med Paris?
jamen, det koster jo da noget, naturligvis,
men jeg vil gerne gi benzinen ned til Frankrig og
Paris.
og du skal se en dejlig kjole, jeg har fået,
ja, jeg ved jo ikke, om du vil syns, det er noget –
der er ting ved dig, jeg aldrig rigtig har forstået.
jeg tror, man bare kører ligeud,
indtil man kan høre, det er fransk, de snakker.
glæder du dig lidt til trøjen, Knud?
Uh, hvor skal jeg strikke hele vejen til Paris med dig

jeg har nået det ene ærme og lidt mer –
jeg har tabt en maske hist og her...
det er forresten længe siden, du har spurgt mig om,
hvor langt, jeg er.
måske synes du, det er kedeligt, den er grå,
jamen, jeg har osse tit været gået i stå,
jeg ved jo ik' en gang, om du rigtig gider ha den på!
jo, hvis du synes det, kan vi godt
bare ta en lille tur til Jylland.
jeg ved da godt, at Vesterhavet er flot!
jeg fik bare sådan lyst til Frankrig og Paris – med
dig

jeg har hørt, man spiser dejligt i Paris
til en nogenlunde billig pris.
tænk, hvor vi ku æde og drikke sammen i Paris!
o.k., vi ka da godt ta til Tønder eller Tarm,
det jeg trænger til er bare at ha din arm
klistret rundt om halsen på mig, så jeg ka blive
varm.
jeg ka vel osse lisså godt
ta mål af dig i Jylland som i Frankrig.
hva sir du til en lille stribe blåt?
ja, jeg ku næsten ha fået den færdig, hvis vi nu sku
til Paris

så det passer altså dårligt lige nu...
sir du, du havde glemt alt det, du sku?
jeg ka godt se, det passer allerhelvedes dårligt for
dig nu!
så du vil slet ingen steder med mig hen?
jamen, jeg kan da sagtens trevle garnet op igen –
sådan en smule trøje, det skal ikke komme an på
den...
jeg ved bare ikke, hvordan jeg gør
med det, som jeg skal trevle op inden i mig.
det er lissom med et hul, der bare bliver større.
tænk, et øjeblik så troede jeg, du ville med ned til
Paris – med mig...

2. MER

mer
mer
mer – jo tak, jeg vil godt ha mer
mere kaffe, flere kager vil jeg ha og kraftig
kærlighed imellem to
den der, der handler om at holde op, mens legen den
er god,
den ka de for mig godt
stikke skråt
op hvor som helst de synes, den sidder bedst og gør
mest gavn –
den passer ikke til
det jeg vil
mådehold er helt ad Sverige til
for jeg vil ha, jeg vil ha det hele
jeg vil ha, ja jeg vil ha det hele,
jeg vil ha, jeg vil ha
jeg vil ha, ja jeg vil ha,
jeg vil ha alt!

alt
alt
alt – kort fortalt vil jeg ha alt
ned i de huller, som jeg kun har skimtet bunden af
endnu
op på de toppe, som jeg kun har gået og kigget på i
smug,
men jeg vil derop
og jeg vil derned
og jeg vil rundt om nye hjørner for at få det hele
med
jeg har ikke brug for fred
jeg vil godt bli ved
jeg vil hele tiden over på den næste bred,
så jeg kan se lidt mere af det hele,
jeg vil se lidt mere af det hele,
jeg vil se, jeg vil se, ja jeg vil se
jeg vil se dig!

dig
mig
du – og jeg
hver en idiot ved, der går to halve på en hel.
du ved, du skal gi, jeg ved, jeg ska gi, vi ved, at vi
skal gi en del,
og jeg ku blive så glad,
hvis du nu gad
at komme ind til, hvor den tunge taske står...
og du tog den ene hank,
jeg tog den anden hank,
og vi sa 1-2-3, så er det nu, vi går!
så ku vi sammen gå og passe på det hele
os to
sammen gå og bære på det hele
du og jeg
samme vej
du og jeg ikke hver for sig
– måske...

3. SIG, DER ER NOGET MER!

øv, nu sner den dumme sne igen,
og det har den gjort det sidste halve år,
og det vælter ud af himmelen,
og jorden den bliver ved at være hård.
jeg tænkte: tænk, hvis det ku vælte
lisså meget ud af dig,
så vil jeg godt være jord, hvis du er en sky,
der vælter sneen ned over mig,
å-åh, sne nu bare lidt ja, sne nu bare lidt ja,
sne nu bare – sne nu bare på mig!

og derude ligger tågen tung og tyk
og favner min hæk.
og der står pludselig rådyr der uden for
og lisså pludselig smutter de væk,
og så er det, jeg vil spørge:
er der små fine dyr indeni dig?
er der væsener, som kun kommer frem,
når tågen den har sænket sig?
ku du ikke lige ta og vise – ikke lige ta og vise
alle dine væsner frem for mig?

og ku du så ikke lige ta og sige mig det,
jeg egentlig godt vil vide...
altså det der med, hvad der gemmer sig
på månens anden side?
for jeg har prøvet at læse bøger,
jeg har læst side op og side ned,
og jeg fik ikke en skid at vide om det,
men du må da ku gi mig besked,
for jeg synes, du er så dejlig, jeg synes, du er så
dejlig,
jeg synes, du er bare – helt enorm fed!

altså ikke – TYK –
jeg synes bare, du er fed...
og jeg har grebet i min egen barm
for at se, om jeg sku ha været for led.
og det ka godt gøre ondt at gribe
lige på det der sted, som jeg nu siger,
og måske så sku du gribe dig
et andet sted, hvor det gør rigtig ondt og svier
åh, jeg siger ikke hvor, jeg siger ikke hvor
men det er noget, der altså ikke findes hos piger!

skal jeg sige dig, hvad jeg tit har tænkt –
du skal endelig ikke sige det til nogen...
men det kom igen, og jeg ved ikke hvorfor,
men det var sidst, vi havde talt i telefon...
jeg tænkte: det kan være, at hele mysteriet er,
at der ikke noget mysterium er.
det kan være, der ikke er mer end det,
der nu kan ses og høres af enhver
å-åh, sig det ikke er rigtigt, sig det ikke er rigtigt,
skynd dig nu og sig der er noget mer!

4. SER FOR SIG, HVORDAN HUN DANSER...

en mand han vender hjem, han går ad gammelkendte spor

– og græsset gror –

længe var han væk, åh så længe væk

og savnede sådan sin kvinde

ser for sig, hvordan hun danser

ser for sig, hvordan hun...

og blomsterne på marken står og drejer sig

– og græsset gror –

de vender sig omkring, vender sig omkring

og luften er så sær og stille,

han ser for sig, hvordan hun danser,

ser for sig, hvordan hun...

på vejen ligger blanke søer efter regn

– og græsset gror –

himlen står og spejler sig så fint deri,

han ser ikke, hvor han træder,

ser for sig, hvordan hun danser,

ser for sig, hvordan hun...

hver gang han sætter foden i det blanke vand

– og græsset gror –

splintrer han en himmel, og der blir et hul

som lige ind i helved'

ser for sig, hvordan hun danser,

ser for sig, hvordan hun...

der står to træer med hver sin rod

– og græsset gror –

hver sin stamme og hver sit løv,

men kronerne er vokset sammen,

han ser for sig, hvordan hun danser,

ser for sig, hvordan hun...

står, når hun skærer brød ved et bord

– og græsset gror –

ser for sig, hvordan hun sidder på en stol

og kigger lige på ham,

ser for sig, hvordan hun danser,

ser for sig, hvordan hun...

snart kommer han til steder, hvor han kender mange folk,

– og græsset gror –

børnene de vinker, og han hilser kort,

men endnu står han ikke stille,

ser for sig, hvordan hun danser,

ser for sig, hvordan hun...

men døren ind til huset står på vid, vid gab

– og græsset gror –

gulvet er så vådt efter al den regn,

og endelig så står han stille

ser for sig, hvordan hun danser,

ser for sig, hvordan hun...

og der er ingen latter og intet liv

– og græsset gror –

der ligger noget gammelt brød på et bord,

fluerne de danser på det,

han ser for sig, hvordan hun danser,

ser for sig, hvordan hun...

der hænger en kjole over en stol

– og græsset gror –

den dufter lidt endnu, bare lidt endnu,

så glider den ned på gulvet

han ser for sig, hvordan hun danser,

ser for sig, hvordan hun...

så går han ud ad døren, går ad ukendte spor

– og græsset gror –

himlen er så lav og så brister den

så græder himlen for ham

ser for sig, hvordan hun danser,

ser for sig, hvordan hun...

5. MÅNE – TÅGESØSTER

jeg elsker ingen lige nu,
og ingen elsker mig, så det ka ses,
nej, jeg elsker ingen lige nu,
og ingen elsker mig, så det ka ses

men min måne-tågesøster står og lyser for mig
lyser gennem natten for mig
min måne-tågesøster står og lyser for mig
lyser gennem natten for mig

jeg føler, noget holder om mig –
en stor usynlig arm, der tar mig med
den leder mig forsigtigt på vej
og puffer mig så nænsomt af sted

og hvis jeg stopper op for at se, hvad der holder om
mig,
er der tomt, så langt mit øje kan nå –
der er ikke en sjæl på den lange vej,
det er bare med mig selv, jeg er ude og gå

for jeg elsker ingen lige nu
og ingen elsker mig, så det ka ses,
jeg elsker ingen lige nu,
og ingen elsker mig, så det ka ses

men min måne-blege søster står og smiler til mig
smiler så bedrøvet til mig
min måne-blege søster står og smiler til mig,
smiler så bedrøvet til mig

jeg smykker mig med sølv og så med rav,
jeg sender breve ud i denne nat,
jeg længes efter havne og et hav,
så pakker jeg min kuffert som besat...

så går jeg ud, hvor månen lyser over vandet for mig
lyser over vandet for mig
ja, jeg går ud, hvor månen lyser over vandet for mig,
hun har tændt sin lampe for mig...

6. INDENI/UDENPÅ

smitte, lille smitte er i luften
smitte svæver på en sødlig vind.
jeg prikker, pirker, sparker til fornuften,
for det er vist ikke så godt, at smitte kommer ind.
så jeg render rundt og dasker dørene i
og tar de gamle mugne skodder frem,
tror et øjeblik, at smitte svæver forbi
og ikke ser den lille dør, der hele tiden vil stå på
klem,
der gør, at jeg må skinne på dig lissom solen,
der gør, at jeg må elske lissom solen,

for jeg har fået dig indeni,
jeg har fået dig udenpå,
jeg har fået dig over det hele – åh...
over det hele – åh
over det hele – over det hele
over det hele åh-åh

smitte finder selv den mindste sprække,
smitte finder selv det svage sted.
skodderne vil ikke rigtig dække,
og hængslerne på døren er gået af led.
og jeg blir så mat som en syg lille hund,
der ikke mer kan stå imod.
og jeg blir så tør, jeg blir så tør i min mund,
for jeg har feber, dejlig feber i mit blod,
der gør, at jeg må skinne lissom solen,
der gør, at jeg må elske lissom solen,

for jeg har fået dig indeni..

græd en lille smule her til aften,
og græd så bare lidt mer, når det blir nat,
græd, så du blir tømt og mærker kraften,
når du ved at indeni er udenpå, min skat.
for jeg ved, at tårerne er guld fra din sjæl,
og din sjæl skal dryppe på min hud,
når vi sammen ka være ude af os selv,
kan vi gå ind i hinanden og viske grænserne ud,
så ka vi skinne lissom solen,
så ka vi elske lissom solen,
når vi ka gi det, vi kan gi uden at tænke på at få,
så ka vi skinne lissom solen,
så ka vi elske lissom solen,

så ka du få mig indeni,
så ka du få mig udenpå,
så ka du få mig over det hele – åh.
over det hele – åh.
over det hele – over det hele
over det hele – åh!

7. BØLGERAF KRAFT

det er, som det nu skal være,
hunden ligger så dumt og halser i sol,
og børn går med bare tæer
og folk går ud og ind
så lyder der et skud,
og min hånd den standser op,
og jeg får ikke helt ført koppen til min mund –
der lyder bølger af kraft

den lyd den går ind i min krop
så sort er den lyd, og den splintrer min ro
min tanke står langsomt op:
hva sku skuddet nå?
ramte det et dyr,
fløj det imod vind
og laved bølger gennem luften med sin kraft?
bølger af kraft

så ser jeg alt det, jeg har gjort
som skud i en skov, der skælver af lyd
hvor små dyr må skynde sig bort
og et blad må falde ned.
og så ser jeg for mig dem,
som jeg måske har ramt
og jeg har ikke engang gidet samle byttet op
når jeg har sendt bølger af kraft

og for an mig har jeg en dag
hvor alle ting kan ske – og alt holde op
jeg spør ikke mer hvad jeg gav
og hvad jeg så kan få.
For for hver gang jeg spør
ved jeg mindre end før
og jeg tror nok det er dumt at tro, der er svar på alt.
men der er bølger af kraft

8. MED BLINKENDE LYGTER OG FOR FULDE GARDINER

du er den slags, der overhaler indenom,
kommer ud af mørket - midt om natten -
den slags, der overhaler indenom,
kommer lige bagfra uden at blænde ned
og du kør med blinkende lygter og for fulde gardiner
så er du den slags, der aldrig hiver nøglen ud
så der er rigeligt med tomgang, men der er strøm på
batteriet..

du er den slags, der aldrig hiver nøglen ud,
skal ikke risikere at sidde fast i et lille hul,
du kører med blinkende lygter og for fulde gardiner
så er du den slags, der aldrig holder ind til siden,
om så det er for dronningen, den tyske hær og fyrrer
ambulancer,
du er den slags, der aldrig holder ind til siden,
der er altid noget vigtigt længre fremme, du skal nå,
så du kør med blinkende lygter og for fulde gardiner

så er du den slags, der aldrig løber tør for noget,
der er nok af det hele - osse midt om natten -
du er den slags, der aldrig løber tør for noget,
du har vognen fuld af slik og søde appelsiner
og du har en tiger i tanken og blafrende gardiner
så er du den slags, jeg ikke ka komme udenom,
du fylder hele vejen - osse midt om natten -
du er den slags, jeg ikke ka komme udenom,
du vælger aldrig bane, nej, du vil ha dem
allesammen
og du tar dem med blinkende lygter og for fulde
gardiner
så er du den slags, der pludselig sætter bremsen i,
og så står du parkeret tværs hen over vejen,
du er den slags, der pludselig sætter bremsen i,
så jeg ikke ka komme forbi, så jeg står ud og jeg går
hen til dig
med blinkende lygter og for fulde gardiner..

9. TOSSET

der ævles jævnt i Danmark lige nu,
om hvordan man heler folk, der gik itu,
der fiskes i et oprørt plumret vand,
og sjæle blir bragt gispende på land.
og jeg ka blive så tosset,
jeg ka blive så tosset, når jeg ser, at krogen sidder
fast, -
og folk har glemt, de godt ka tænke selv,
ja, jeg ka blive så tosset,
jeg ka blive så tosset, når jeg ser, de gir de sidste
spræl,
for de opgir ånden og sluger andres tanker
- jamen, tænk dog selv!

vi har jo hver et lille øjenpar
og ingen ser det samme, som jeg ser.
jeg hader at se folk blive holdt for nar
af dem, der si'r de ved, hvad andres lykke er.
ja, det er for meget,
ja, det er simpelt hen for meget, jamen hold dog op
og la sa vær,
lad os få fred og klap så gællerne i!
i stjæler vores tanker, og i taler hele tiden
og fortæller os, at sandheden er her
som om der var en sandhed, som om der var en
sandhed
- for alle og enhver!

der er et rum, jeg gæster nu og da.
der gælder ingen ævl og ingen præk.
det er der, hvor al forklaring må hægtes af,
og tiden sidder stille som en flue på en væg.
det er der, hvor pauserne blir lange
- og længre - og stilheden blir stor
og ord ville være det rene blasfemi.
det er der, hvor tavshed blir til bundfald
i vores kroppe
i de små hylstre, som vi bor i
og et suk er som en sætning - et suk er som en dejlig
sætning
- helt uden ord..

10. TVÆRS GENNEM MIN DRØM

så igen i nat
så igen i nat gik
du
tværs gennem min drøm

jeg troede for en tid
troede for en tid på
at min gråd
var tørret helt ind

her til aften gir
her til aften gir jeg
mig
helt hen til mit savn

jeg tror, jeg vil stå fast
jeg tror jeg vil stå fast på
min lyst
til det, der er smukt

så kom og gør mig godt
kom og gør mig godt i - -
igen
kom og gør godt

HJEMLIGE EVENTYR

1. CADILLAC OG LAKSKO

Dyveke er dejlig mm-mm
men er Dyveke nu også lidt dum
Dyveke hvad er det mm-mm
du går alt for meget ind i mørke rum
Dyveke hun si'r hun synes, det gør så ondt
når solen skinner
alting bli'r så klart og hæsligt og gør ondt, ondt,
ondt, ondt
åh, det lyse lyser alt for lyst, si'r hun
jeg vil ind i natten som er tyst og blød og sort som
fløjl og
cadillac og laksko, ka de li'
cadillac og laksko, ka de li'
cadillac og laksko

Dyveke på gaden mm-mm
Dyveke er let som en fjer
Dyveke hun danser, svæver gennem natten
der er næsten ingen skarpe skygger mer
Dyveke hun si'r, at hver gang det bli'r nat
så går det bedre
mørket er så fuld af hænder, der ta'r fat, fat, fat, fat
ta' mig ind, ta' mig ind igen, si'r hun
Dyveke vil ind i mørke rum med mænd og drømme
om
cadillac og laksko, ka de li'
cadillac og laksko, ka de li'
cadillac og laksko

kom min lille due, si'r manden, kom, kom
fra den blanke sorte skinnende bil
kom min lille due, si'r han, kom kom
med et meget mat og mærkeligt smil
Dyveke bli'r suget ind i bilens bund
det er som silke
glatte, bløde hænder ta'r om hendes mund og hals
og...
lillebitte fugl, hvad er det manden gør?
han ta'r alt for hårdt, imens han spø'r om du ka'
li' cadillac og laksko, ka du li'
cadillac og laksko, ka du li'
cadillac og laksko

blod på hvide vinge mm-mm
og blod ud af det fineste næb
rødt på hvide vinge mm-mm
og ingen skarpe skygger på slæb
Dyveke hun flyver i et langt sekund op imod solen
vingen fanger lyset, men hun svæver rundt, rundt,
runt, rundt
åh, nu ser jeg lyset, hvor gør det godt, si'r hun
åh, hvor det dog varmer og er flot og stråler se jeg
tåler
solens stråler
se jeg bli'r til
se nu er jeg
én af solens stråler

2. TIL GLÆDEN

åh, glæden
ja kun til glæden
til glæden synger jeg min sang
når hvert lille græsstrå ringer
når min lille sjæl den klinger
som hvis en kæmpe stor krystal har sat en tone i gang
og den vokser og svulmer og får alt til at svinge
med den samme – med den samme store sælsomme
sang
jeg er selv en lille streng, der dirrer af klang

åh, engel
se glædens engel
se, den hænger lige over dig
se, hvordan den svæver
se, hvordan den hæver sig
lidt op og hvis du vil, så kan du lukke den ind
så den helt falder sammen med dig og din krop
og du behøver ikke få vinger, så vil folk bare glo
engle de kan godt gå rundt i støvler og sko!

åh, himmel
milde himmel
åh, lille himmel her på jord
se, hvor marken stråler
hør den lille fugl, der skråler
der fra hækken, hvor den bor og sikkert tror, den er
stor
se, de små børn der hopper op og springer mod lyset
jeg får gåsehud og høje hår, når alt svinger med
himlen den er over os – den er faldet herved!

3. VORES PRINSER OG PRINSESSER

der var et land, hvis træer var ved at visne
af bare sorg, for ingen kigged' på dem mer'
og folkets blik var langsomt ved at isne
alle talte højt og helst i munden på hinanden
ingen hørte, hvad de andre sagde
det blev værre dag for dag
nogen følte det var galt, men ingen sagde fra

de voksnes øjne var så grå og matte
folk vågned' op med suk og lagde sig med ve
de ænsed' ikke deres levende små skatte
dem der kunne høre, dem der stadig kunne se
der var ingen glæde, ingen fryd
ingen synd og ingen dyd
men en dag blev én opmærksom på en yndig lyd

han hørte pludselig råb af fryd og glæde
så klare øjne og små munde, der ku' le
han hørte også, hvordan børn de godt ku' græde
og med ét så så han det, som ingen før ku' se
kom nu allesammen her
råbte han til fjern og nær
og det gav et ryk i alle landets matte træer

han råbte, se dog vore prinser og prinsesser
de myldrer frem med åbne øjne fuld af trøst
og se, de har jo ikke andre interesser
end at vandre verden rundt med undren og med lyst
de siger hvoffer-dit og hvoffer-dat
hvordan kan det være at
træerne får blade på – og sover de hver nat?

ja, de sku' sættes op på piedestaler
og bæres rundt i fine stole helt af guld
så vi ku' se på de små muntre idealer
dem der arver riget og er frø i vores muld
vi sku' hejse gyldne flag
klappe ad dem for og bag
se, de hopper ivrigt ud af sengene hver dag

så lad os aldrig mere dukke deres små runde nakker
og lad dem aldrig miste troen på sig selv
og lad os lytte, når vores små anarkister snakker
dem som vi jo ellers ganske langsomt slår ihjel
når vi slukker deres kinders glød
med en langsom sansedød
det var det, han sagde, og sådan ordene de lød

og langsomt lærte folk igen at undres
og føle glæde hver gang træerne sprang ud
de glemte aldrig mer' at børn de skal beundres
alle træer og buske fejred' det med nye skud
men der var vel nogle ganske få og gamle sure
mænd
der ikke helt var med på den
men de allerfleste blev som børn igen!

4. NÅR NATTEN ER NÆRVED OG NÆSTEN

når natten er nærved og næsten – når natten nærmer sig li'som nu
når natten er nærved og næsten – når natten nærmer sig li'som nu
når mørkets lange tunger slikker op om vores seng
når dumme, dumme djævle stikker dumme hoveder frem
ved du så, hvad du skal? ved du så, ved du så, hvad du skal?
så skal du holde fast – og om mig – og i mig – holde af mig
holde fast, så jeg ikke falder ud og bli'r væk

når afgrunden uden for sengen er så dyb så afgrundsdyb
når mørket der uden for sengen syder slemt af slimet kryb
og der hviskes ord i natten, som kun få må kende til og ansigtsløse mænd driver hemmelige spil
ved du så, hvad du skal? ved du så, ved du så, hvad du skal?
så skal du holde fast – og om mig – og i mig – holde af mig
holde fast, så jeg ikke falder ud og bli'r væk

når alt det, der næres i natten, skyder fler' og flere skud
og nærmer sig kanten af sengen og kan røre ved min hud
når alle mørkets magter ta'r de sorte handsker på og bøjer sig ind over mig og ka' sagtens, sagtens nå
ved du så, hvad du skal? ved du så, ved du så, hvad du skal?
så skal du holde fast – og om mig – og i mig – holde af mig
holde fast, så jeg ikke falder ud og bli'r væk

når dødens mørke fugle lander på min sengekant og sidder med plirrende øjne og laver usandt om til sandt
når alt det, der sku' siges, bare ties helt ihjel
når alt det, der sku' passes på, skal passe på sig selv
ved du så, hvad du skal? ved du så, ved du så, hvad du skal?
så skal du holde fast – og om mig – og i mig – holde af mig
holde fast, så jeg ikke falder ud og bli'r væk

jeg frygter at jorden slår revner – og det er værst, når det er nat

jeg frygter, at mørkets dæmoner skal ta' endnu mere fat
og æde sig ind på vores fine, lyse dag
jamen, hvor skal vi så gå hen – hvor bli'r kærligheden af?
kan du høre, det er nu, du skal, kan du høre, det er nu du skal...?
ja, du skal holde fast – og om mig – og i mig – holde af mig
holde fast, så jeg ikke falder ud og bli'r væk

5. STELLAS TÅREBRØD

du, min fjerne stjerne, Stella du min ven
jeg kysser dig på kinden og jeg kommer snart igen
men jeg skal ud og kigge stjerner, vent du bare her
jeg har en masse ærinder, og jeg kan jo ikke sige
mer

så tygger han af munden og så bøjer han sig ned
og kysser hendes lille kind og si'r, du ved, det er nu
jeg må af sted
og hver gang døren lukkes bag ham, er hun ved at dø
af skræk
hun ta'r hånden op til kinden, det lillebitte kys må
ikke blive væk

Stella fælder tåre, Stella er i nød
Hele natten bager hun sit lille tårebrød
om morgenen står han der igen, så lukker hun ham
ind
og gi'r ham straks af brødet, mens han tørrer hendes
kind og si'r

Stella græd nu ikke mer
jeg vil gerne lige fjerne
den tåre, der sidder og blinker der

sådan gjorde han mange gange og Stella var så nem
men en dag så kom han ikke mer, skønt døren stod
på klem
det dybe mørke åd ham under det stjerneløse hvælv
og hvordan det sådan præcis gik til, det må du tænke
dig selv

så hun fælder mange flere tårer, hun bager alt for
mange brød
så hun må dele ud til byens folk, der synes at Stella
er så sød
om natten når hun ser op i det store stjernehvælv
så synes hun, han sidder og blinker som en lille
stjerne som hun selv

Stella græd nu ikke mer
glem den fjerne, døde stjerne
det er koldt gammelt lys, du ser

alle si'r til Sstella, sig os hvordan du gør
du har altid lavet dejligt brød, men det er jo bedre nu
end før
hvad kommer du dog i det, hvordan får det den der
smag
der gør at skygger flyver væk, og natten bli'r til dag?

Stella smiler til dem. Stellas kind er bleg
der er aldrig nogen, der ser, når Stella står og lægger
dej
jeg bager det om natten, det er som om det bringer
held
men hvordan jeg sådan helt nøjagtigt gør, det må i
tænke jer til selv

Stella fælder tåre, Stella bager brød
det er så fuld af hendes sorg og længsel og så fuld af
hendes nød
hun synes, han står og kalder, hver gang hun kigger
ud
og når Stellas tåre falder, bli'r der et lille stjernesud

Stella, græd nu ikke mer
glem den fjerne, døde stjerne
det er koldt gammelt lys, du ser

Stella, lille stjernesol
Stella, ved du selv af, Stella
du er en lille varm stjernesol

6. HANS OG MOLLY

åh-åh, se nu står solen op igen
uh-uh, musikken er for længst gået hjem
ah-ah, men molly danser med sin nye ven
jorden sejler midt i morgenglans
ham hun danser med har sagt han hedder Hans
han ta'r tit til søs og udenlands og så si'r han
Molly, sku' vi ikke også ta' og ta' den næste dans?

åh-åh, hun maler munden rød som blod
uh-uh, hun maler øjnene med sort
ah-ah, hun har det hvide silke på
og han tripper lidt og samler mod
Molly, du er som en lille dråbe blod
Molly, du er som det modne sorte bær
Molly, du er som den mælk jeg godt vil mættes med,
mens jeg er her

jo tak, si'r Molly, men ka' du ikke godt forstå
der er mange, mange måder, man kan sejle på
det er ikke altid bedst på bølgen, bølgen blå
kom og se min båd, der hvor jeg bor
den har godt nok ingen mast og ror
men fire ben – og jeg har fået den af min mor
og man kan komme meget længre rundt i den, end
du nok tror

åh-åh, hun maler munden rød som blod
uh-uh, hun maler øjnene med sort
ah-ah, hun ta'r det hvide lagen frem
kom, vi ligger stille kind mod kind
til der kommer storm og der kommer vind
og du skal se, der skyller kæmpebølger ind
og så pludselig – ligger Hans og Molly ikke kind
mod kind

åh-åh, han kommer ud på det dybe vand
uh-uh, han ser et fremmed frodigt land
ah-ah, og knuger Molly li'så tæt han kan
kvinde, si'r han, tag mig i din favn
du er som en fabelagtig lille havn
hvor man får stillet sult og man får stillet savn
lad mig lægge til og hver dag kalde dig et nyt og
yndigt navn

åh-åh, så sejler jorden blidt af sted
uh-uh, og Mollys seng den gynger også med
ah-ah, og midt i havet synker solen ned
milde Molly, jeg har aldrig sagt sådan noget
men du er som den røde redningsbåd
du er li'som livlinens sorte tråd

du er som det hvide lys fra fyret, når man sådan skal
finde noget

Molly, din mund er rød som ildens brand
dine øjne er så sorte som det dybe vand
og din sjæl er som den hvide sne, der falder over sø
og land

Molly, du er ...

7. HJÆLPEÅNDEN

en gang så gik jeg vild i den tætte tåge
en gang så blev jeg væk, fuldstændig væk for mig
selv
famlede mig frem i sorte stumme skove
gik bare hid og did, som det faldt
der var så langt hen til alt
og jeg ku' ingenting mærke og ingenting føle
og ikke engang huske, hvorom nogetsomhelst gjaldt

jeg havde ingen kraft, og der var intet jeg ville
så skete det en dag, jeg alligevel kom til at se ned
lige for min fod løb en lille bille
uh, så livlig fin og blank –
og lidt blå
og for første gang så
så jeg noget, der gjorde mig glad,
og den hvisked' og viste vist, hvad vej jeg sku' gå

så trasked' den af sted, så sig knap nok tilbage
den vidste, jeg var med – og til sidst så kom vi frem
ud af sorte skov – ud af stumme tågedage
åh, pludselig var der hul, der var lyd
der var lys, der var fryd
der var mennesker, der gik på en eng, der var grøn
– der var fugle i luften og så var det ik' engang snyd

der stod en mand og holdt lige så ømt om sin kvinde
og andre kom imod mig og smilte og lo
spurgte hvem jeg var, og hvad jeg havde i sinde
ja, jeg blev lukket ind, jeg fik brød
jeg fik vinen så sød
det var vel næsten som det må ha' været, da verden
blev til, og da solen for første gang viste sin glød

og billen kravled' op på en sten midt i solen
og jeg gik hen og satte mig sammen med den
en lille pige løb forbi og vifted' rødt med kjolen
åh, hun var ved at digte en sang
og hun sang så det klang
hun sang, jeg elsker, der er nogen jeg elsker,
og nogen der sidder lige der og så gider at høre min
sang!
– det var vel næsten som det må' ha' været, da
verden
blev til, og da solen for første gang viste sin glød –

8. MIG OG MIT SPØGELSE

der er én derude
én, der vil mig noget
én, der kigger ind på mig
rasler ved min rude
for at blive forstået
men jeg ser den anden vej
skrid, gå væk
forsvind, vig bort
natten er sort – åh så sort

og jeg flygter gennem
alle rum og stuer
men det hjælper ikke spor
overalt derude
er der noget der lur
noget der bare står og glør
skrid, gå væk
vig bort, forsvind
det er noget, der vil lukkes herind

så jeg slukker lyset
kryber under dynen
venter ingen gæster nu
men så stiger larmen
og det vokser voldsomt
som om døren slås itu
hvem vil ind
hvem banker på
hvad er det jeg skal forstå?

og så til sidst må jeg stå op af min seng
og lukker spøgelse ind
han står og banker, han er simpelthen streng
jeg siger, kom så – kom så herind!

luftigt sætter han sig
uden at sige noget
mens han stirrer stift på mig
og jeg gi'r ham kaffe
smiler angst og fjoget
mens jeg ser den anden vej
men jeg ved
at jeg skal se
det er vel det, der skal til

og til sidst så møder
jeg hans grønne øjne
de har ingen øjenlåg
han er selve angsten
uden slør og løgne
det er det, jeg skal forstå
han ser, jeg
ser ham i mig
strækker lufthånden ud imod mig

så står han op og raser ud og går væk
og ved, jeg kender ham nu
han griner ad mig, han er faktisk lidt fræk
men nu har han gjort, hvad han ku'

jeg går hen til ruden
for at vinke til ham
men han er der ikke mer'
går så tæt på ruden
ser mit eget billed'
spejle sig i ruden der
sorte nat
kom bare her
det er bare mig selv som jeg ser
det er bare mig selv som jeg ser
det er bare mig selv som jeg ser ...

9. MARIES LILLE ØRKENSANG

kom med mig ud i ørknen
hvor intet kan forstyrre
og alting taler sandt
kom med mig ud i ørknen, hvis du tør
kend mig
rør mig
se mig som du aldrig så mig før

ja, se mig se mig se mig
se mig for og se mig bag
se mig hele vejen rundt
jeg øser ud af alt det, du skal ha'
du skal
stå og
se, mens månen langsomt klæ'r mig af

og dug og nattens dråber
og alt det liv, der strømmer
hvor vi går og hvor vi står
gør ørknen til et smukt og frugtbart land
se der
kommer
grønne græs op af det gule sand

ja, alle markens blomster
de vil plus'lig pible frem
det vil spire det vil gro
vi samler nattens dug i runde kar
og hver
gang vi
drikker blir der mer end det, der var

og hvis der så sku' komme
en ensom rytter her
med en stor og voldsom tørst
så får han vand og frugt og fine ting
når han
rider
bort vil fugle flyve rundt omkring

ja, hvis vi gik ud i ørknen
så blev der vist til sidst
en lille grøn og frodig flod
så sejled' vi vel hjem igen engang
og blev
båret
frem af flodens smukke grønne sang

10. GLÆDER MIG TIL LIGE NU

jeg glæder mig til nu – mig til lige nu
glæder mig til nu – mig til lige nu og her
det vi sagde i går kan være lige meget
det er bedre, at vi står her og ikke ka' la' vær'

lige nu så er jeg til hvadsomhelst
lige nu så er jeg til hvadsom – hvadsomhelst
flyder som et blad på den blanke å
strømmer bare med, der er intet jeg skal nå

for hvert et lille nu er en evighed
hvert et lille nu er en dejlig evighed
det der varer længst er – så vidt jeg ved –
den blanke store skinnende klare evighed

kan du, kan du se, hvad det er jeg vil
kan du, kan du se, hvad det er jeg gerne vil
jeg vil være til – ja med hud og hår
fylde livets fylde forinden livet går

en gang så bli'r jeg træt som et gammelt træ
så finder jeg et sted, jeg kan stille stå i læ
og stikke tåen ned i den sorte jord
så står jeg bare der, står jeg bare der og glør

men jeg glæder mig til nu –
mig til lige nu
glæder mig til lige nu og her
gennem alle sprækkerne i min hud
siver, siver, siver min fulde sjæl nu ud